

ter overføres til efterfølgende år dels, at der kan fiskes ind i et efterfølgende kvoteår.

Grundforordningen giver ligeledes mulighed for fastsættelse af flerårige forvaltningsmål for de enkelte fiskebestande med henblik på at sikre en bæredygtig langsigtet udnyttelse og give fiskeriet bedre muligheder for planlægning.

I forbindelse med aftalen mellem EU og Norge om fiskeriet i 1998 blev der indgået en langsigtet aftale om flerårige forvaltningsmål for sild. Der er endvidere taget initiativ til etablering af langsigtede forvaltningsprogrammer for fiskebestandene i Østersøen.

Kapacitetsstyring

EU-Kommissionen har vurderet, at en betydelig nedskæring af kapaciteten er nødvendig af hensyn til fiskebestandene og fiskerierhvervets overlevelse på længere sigt. Rådet vedtog på det grundlag den 15. april 1997 beslutningen (FUP IV) om reduktionen i EU's fiskerflåder i de kommende år.

Beslutningen indebærer reduktioner på 30 % og 20 % for fartøjskategorier, der fisker på henholdsvis truede bestande og overfiskede bestande. Reduktionerne vægtes efter, hvor stor en procentdel af fartøjskategoriernes fiskeri, der finder sted på de omfattede bestande, og de slår derfor igennem med en reduceret effekt i de enkelte flådesegmenter. Programperioden løber fra 1. januar 1996 til 31. december 2001.

Fartøjskategorierne under 12 m – undtagen trawlere, er ikke omfattet af reduktionskravene.

Kontrolregler

EU's retningslinier for overvågning af fiskeriet er fastlagt i Kontrollforordningen (Rfo 2847/93). Ansvaret for kontrollen af fiskeriet påhviler de enkelte medlemslande og omfatter følgende hovedområder:

- fiskeriinspektion og -overvågning,
- registrering og kontrol af fangster,
- kontrol af de tekniske regler.

Kommissionens har fremlagt forslag til ændring af kontrollforordningen for at sikre en mere effektiv opfyldelse af medlemslandenes kontrolforpligtelserne, en bedre kontrol med 3.-landsfartøjer og en mere effektiv landingskontrol, bl.a. gennem anvendelse af moderne teknologi og effektiv dataindsamling.

Revisionen af EU's fiskeripolitik

EU's fiskeripolitik skal vurderes i år 2001, og der skal i år 2002 tages stilling til en revision.

Regeringen har taget initiativ til sammen med erhvervet at udarbejde en redegørelse for de danske overvejelser, der knytter sig til revisionen af den fælles fiskeripolitik. Redegørelsen forventes at foreligge i december 1998.

5.2 Den danske fiskeriforvaltning

5.2.1 Vurdering af de danske reguleringsmetoder

De nationale reguleringer skal styre udnyttelsen af kvoterne bl.a. under hensyn til en løbende tilpasning til markedet for fisk. Herved opnås den bedste værdiudnyttelse af fisken samtidig med, at industrien opnår den mest rationelle udnyttelse af produktionsapparatet. På markedet for fersk fisk opnår forbrugerne mulighed for løbende at få frisk fisk.

Reguleringerne rummer et væsentligt element af fordelingspolitik. Forskellige reguleringer har ofte forskellige konsekvenser for de enkelte fartøjsgrupper.

Det danske reguleringsystem er i hovedsagen baseret på en sæsonmæssig opdeling af kvoterne. For eksempel afsættes der en andel af en given kvote til hvert kvartal. Opdelingen kombineres med, at der for de enkelte fartøjer fastlægges rationer for, hvor meget hvert fartøj må fiske inden for en kortere periode.

Til systemet er knyttet en løbende overvågning, hvor den samlede udnyttelse af kvoterne og fangstudviklingen løbende følges for at sikre balance i forhold til de afsatte mængder til de enkelte perioder. Hvis der er udsigt til, at en given periodemængde ikke vil blive fisket op, vil fartøjsrationerne typisk blive forhøjet. Hvis der omvendt er udsigt til overudnyttelse af periodekvoterne, sættes rationerne ned.

Det traditionelle reguleringsystem har en meget generel karakter i forhold til enkeltfartøjerne. Samtlige fartøjer kan som udgangspunkt deltage i alle fiskerier og løbende skifte fra det ene fiskeri til det andet. Dette vanskeliggør til en vis grad styringen af fiskeriet, fordi det på forhånd er vanskeligt at forudsige, hvor mange fartøjer der vil deltage i de enkelte fiskerier. På den anden side er det med til at fremme fleksibiliteten og mobiliteten i det samlede fiskeri.

Systemet har en række svagheder. Det gælder først og fremmest rationsordningerne med de korte perioder og skiftende rationsstørrelser, som ikke giver den enkelte fisker tilstrækkelig mulighed for selv at tilrettelægge fiskeriet over en længere periode. Muligheden for løbende